

DITA PULLMANNOVÁ, NADĚŠJE NEĀ ĀASTNĀ•CH PSĀ®

Pondělí, 12. června 2017

Chtěla bych vám dnes představit jednu moc bezvadnou ženskou, Ditu Pullmannovou, zakladatelku úžasně organizace, Doasky De De, jinak paráčka projektu Se psem má baví svět. Doasky se zabývají umístěním pejsků v domácích depozitech, kde je jim poskytnut doasný domov s veškerou péčí. Ale nejlépe bude, když vám o sobě a své lásce ke zvířatům a předvede jejich pejskům, povypráví sama:

Celý můj život má baví svět se psem.... U nás doma se vždycky lepily psí chlupy na ponožky, poletovalo peťmí z papoušek nebo se zapichovaly do koberce piliny z káveč. Každá ženská bytost z ulice cupitala po našem starém líně v kuchyni a my jsme doma veškerou tvorečku milovali. Āeasto jsem postávala u sámek a hlídala, jestli ten uvázaný pes neeká náhodou moc dlouho a neodešle; la jsem, dokud si ho nepřítel pán odvázat. Tak nějak mi docházelo, že moje pozornost a ochranný pud přímí hlavně pejskům, šátkem a veškerým mořným hafanům, zatímco na miminka v kočárku jsem se dívala poněkud rozpačitě. Když moji přátelé cinkali přítrama v restauraci, seděla jsem na schodech venku a sháněla islo na odchyt ptáka pro práva z hnízda vypadlé mládě potoky. Když mi táta v dětství nedovolil psa, kradla jsem mu z lednice turistický salám a krmila tajně sousedovic psa. Zkrátka má to vždycky táhlo ke studeným umáčkám a hebkým tlapkám. Āeast plynul a přestalo mi stařit starat se jen o své psy a cítila jsem, že chci svoji pomoc směřovat i těm, kteří nemají tak havaj, jako ti moji v našich; hltila jsem přibíhly a přispívky o opuštěných, týraných a nešťastných psech, zírala jsem a nechápala, žeho je schopen člověk a na idli poita je nervózně vymýlela, jak aspoň některým pomoci. Začalo to pár dekama, pytlek krmení a dobrot, a náhoda mě zavedla do azylu Zvířet v tísní Kateřiny Šimkové, kde jsem s ní a jejími zachráněnými azyláky strávila asi 3 hodiny, hltila jejich osudy a drbala a mazlila, kam jsem dosáhla. Odjít dala jsem s nedefinovatelným pocitem - ta holčina mi tenkrát uáarovala, a to, co z ní vyzařovalo, mě nabilo snad nejlépe v životě. Víím, že v tento den jsem se postavila na start a co mému životu dalo smysl s alarmujícím obrovským "S". Pak to začalo. Poznala jsem realitu dnešních útlků, hrůzu a bezmoc těchto koncentráků, místo jedné fenky jsem si odvezla dvě, nešlo to jinak a za týden, kdy jsem nedokázala myslet na nic jiného, než na ty, co zůstali za mými, jsem jela znova. A zase. A další psi byli doma. Seznámila jsem se s výrazem Doasná péče, tedy místem, kde je pes přechodně umístěn, než najde trvalý domov. Jasně, to je ono! Nemusí být v rezavé kleci a nechat se hrát blechama začiva. Máže být "jako" doma a postupně mu na pravé majitele, ano, tohle je cesta. Do cesty mi vstoupila Dominika, byla zběhlejší, měla zmačnutou inzerční dala u doasky. Dneska u ani nevím jak, ale najednou jsme byly dvě. Hledaly jsme další doaskáče, lidi, se dají prozatím ubytovat nešťastní bezdomáčci. Napsala nám jednu Vlastička, prý vezme "doasku" - a kdykoliv a cokoliv. Fajn, a u k ní fratel Ferda. Prostě veškerě se to rozebíhlo v (bohužel nikdy nekončící) kolotočném záchraně. Během dvou let jsme si vybudovaly síle spolehlivých doaskáček, přímí máme pejsky z útulků, ulice, vyhozené, opuštěné, mladé, staré, nemocné, u nás najdete opravdu od každého náco. Vysoké nároky mám na veterinární péči; pejsci od nás opravdu chodí do svých nových domovů po kompletním veterinárním ošetření, standardně vykastrování, ošipování, odčervení, ošetření proti blechám, mnohdy u nás podstoupí i různé operace, které jsou jednodušší a nutné. Máme velmi propracovanou inzerční síle, nové majitele si přelivě provějíme a i v budoucnu zůstáváme v kontaktu. Vážně mi - ta proměna zadřevaného uzlíku nervů, tělesně se nešťastně pod stolem a ekajícího ránu, ve zdravého, sebevědomého pejska s úsměvem kolem celé hlavy, je to nejsilnější a nekrásnější, co v naší snaze o lepší život psích bezdomovců, mážete z Víte, to je tak obrovsky smysluplná nádhera, kterou pochopíte, až když ji prožijete na vlastní kůži. To je ten motor, který nás mocně pohání a nikdo mi nikdy nevymluví, že nejupřímější a nejbezelstnější ksichtík na světě, má práva "umáek", kterého jste zachránili. A ano, je mi jasné, že záchranou pejska nezmením svět, ale do přímí víím, že jemu změním svět navždy. A to nejvážněji smysl našeho počinání. Vaše Dita Kontakt: dipu@seznam.cz